

AD LECTOREM.

Vidimus ignivomo coelum descindere hiatu,
Horrendaſq; faces, dirum mortalibus omen,
Quâ claram cernis fulgere Lycaonis Arcton,
Nubibus effundi, tenebroſa nocte, per auras.
Qualibus exundans ruptis fornacibus Aethna
Cyclopum ſolet, vt fama eſt, effervere in agros,
Aſtrorumq; ignes atro ſubtexere fumo.

Quos igitur rerum cenſes inſtare tumultus?
Quam pecorumq; hominumq; luem? quæ tri-
ſtia regum

Funera, & vndantes profuſo ſanguine rivos?
Nam nunquam viſum eſt, impunè ariſſe per
auras,

Flammaramq; globis altum diſcurrere coelum.

Vt ſegetum peſtes, & lætifer ingruit annus?

Vt fremit & ſævit ſcelerata inſania belli,

Extremum accerſuratibi Germania fatum?

Vt ſe certatim Turcæ exhortantur in arma,

Et terra pelagoq; acies denſo agmine cogunt?

Vt Moſchi indomiti poſitiq; iub axe Tomitæ,

Atq; alij, Oceano quos terra extrema refulſo

Submouet, accingunt ſe prædæ atq; arma capeſ-
ſunt?

B iij

Dum